

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Amruševa 2/II

42. P-1310/2020-18

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu toga suda Hrvoju Lukšiću, kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja MGT d.o.o. u stečaju, Kumrovec, Cesta lijepe naše 5, OIB: 40418183801, koga zastupa Jaka Čurić, odvjetnica u Zagrebu, Ulica P. Hatza 23/II, protiv tuženika Darka Gvozden iz Zadra, Knezova Draškovića 20, OIB: 08376933156, koga zastupa Ivica Letinić, odvjetnik u Zadru, Liburnska obala 6, radi isplate 170.000,00 kn, nakon zaključene glavne i javne rasprave održane dana 1. ožujka 2022.g. u nazočnosti punomoćnika tužitelja i odsutnosti uredno pozvanog punomoćnika tuženika, s danom objave 5. travnja 2022.g.

p r e s u d i o j e

I Utvrđuje se da postoji tražbina tužitelja stečajna masa iza MGT d.o.o. u stečaju Zelenjak 53, OIB: 97890221051 prema tuženiku tuženiku DARKU GVOZDENU iz Zadra, Rapska ulica 25, OIB: 08376933156 u iznosu od 170.000,00 kn uvećan za ugovornu kamatu od 4% koja na taj iznos teče od 02. srpnja 2011.g do 12. lipnja 2013.g, a od 13. lipnja 2013.g. uvećan za zakonsku zateznu kamatu koja se određuje za razdoblje od dana 13. lipnja 2013.g do 31. srpnja 2015.g. po stopi koja se određuje za švako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za 5 (pet) postotnih poena, te od dana 01. kolovoza 2015.g pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja ktedita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefmancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 (tri) postotna poena, sve u roku 8 dana pod prijetnjom ovrhe.

II Utvrđuje se da postoji potraživanje tuženika Darka Gvozden iz Zadra, Rapska ulica 25, OIB: 08376933156 prema tužitelju Stečajna masa iza MGT d.o.o. u stečaju Zelenjak 53, OIB: 97890221051 u neto iznosu od 33.469,38 kn na dan otvaranja stečajnog postupka.

III Utvrđuje se da postoji potraživanje tuženika Darka Gvozdena iz Zadra, Rapska ulica 25, OIB: 08376933156 prema tužitelju Stečajna masa iza MGT d.o.o. u stečaju Zelenjak 53, OIB: 97890221051 u iznosu od 20.599.85 kn na dan otvaranja stečajnog postupka.

IV Prebijaju se tražbina tužitelja i tuženika utvrđenim iznosima.

V Nalaže se tuženiku Darku Gvozden iz Zadra, Rapska ulica 25, OIB: 08376933156 platiti tužitelju Stečajna masi iza MGT d.o.o. u stečaju Zelenjak 53, OIB: 97890221051 iznos od 143.530,62 uvećan za zakonsku zateznu kamatu koja se određuje za razdoblje od dana 13. lipnja 2013.g do 31. srpnja 2015.g. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za 5 (pet) postotnih poena, te od dana 01. kolovoza 2015.g pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 (tri) postotna poena.

VI. Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 27.142,50 kn, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od daha donošenja prvostupanjske presude pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena, u roku 8 dana, pod prijetnjom ovrhe.

VII. Odbija se tužitelj sa zahtjevom za naknadu troškova postupka u iznosu od 42.726,25 kn.

Obrazloženje

1. Tužbom od dana 30. prosinca 2013.g. godine tužitelj je pokrenuo parnični postupak, i predložio da su donese presudu kojom usvaja tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti, te tuženika obvezuje na platež troškova parničnog postupka u cijelosti.
2. U obrazloženju tužbe tužitelj je naveo da je MGT UGOSTITELJSTVO d.o.o. iz Kumrovca, cesta Lijepe naše 7, OIB: 84158780531 pripojeno tužitelju Ugovorom o pripajanju od 04. siječnja 2013.g., da je tužitelj sa tuženikom dana 02. srpnja 2011.g. sklopio Ugovor o zajmu, kojim ugovorom mu je isti dan, na tekući račun plasirao iznos od 170.000,00 Kn, a prema kojem ugovoru se tuženik obvezao vratiti pozajmljeni iznos sa ugovorenim kamatama u iznosu od 4%, jednokratno po dospelosti na naplatu, u roku od 365 dana od dana plasmana odnosno dane 02. srpnja 2013.g, a u slučaju kašnjenja u povratu zajma, tuženik je obavezan platiti zakonske zatezne kamate.
3. Nadalje, u obrazloženju tužbe tužitelj je naveo da je nad tužiteljem je dana 12. lipnja 2013.g. otvoren stečajni postupak rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, pod poslovnim brojem St-621/13, te da je tužitelj pozvao tuženika na platež utuženog iznosa, ali da se tuženik na pozive tužitelja oglašio, zbog čega je tužitelj prisiljen pokrenuti ovaj postupak.
4. U odgovoru na tužbu tuženik je naveo da smatra da je u ovom slučaju trebalo doći do prijepora tužitelja i tuženika potraživanja sukladno članku 103 stečajnog zakona, da se njegovo potraživanje odnosi na neisplaćene plaće kao djelatnika poduzeća u neto iznosu od 33.469,38 kuda uvećane za zakonsku kamatu, time da nije naveo od kada bi trebale teći kamate na njegovo potraživanje, te da je stečaj otvoren 12. lipnja 2013.g., a povrat zajma je trebao biti izvršen do 02. srpnja 2013.g.
5. U svom očitovanju na navode odgovora na tužbu, u podnesku od dana 15. srpnja 2014.g., tužitelj je naveo da smatra da do prijepora nesporno nije došlo, tužitelj navodi

kako, s obzirom na okolnost da tuženik u svojoj prijavi tražbine nije predložio/zahtijevao prijeboj svoje tražbine sa tražbinom tužitelja, do prijeboja nije moglo niti može doći, odnosno da je tuženik je sukladno prisilnim odredbama čl. 54., čl. 96, čl. 173. i čl. 176. Stečajnog zakona, svoje navodno pravo mogao iskoristiti isključivo u okviru stečajnog postupka nad tužiteljem, a kako se radi o prekluzivnom roku, tužitelj smatra da je tuženik izgubio pravo prebijanja svojih navodnih potraživanja s potraživanjem tužitelja.

6. U podnesku od dana 16. veljače 2015.g. godine tuženik je istaknuo prema tužitelju prigovor radi prebijanja do iznosa od 54.069,23 kn, uvećan za zakonsku zateznu kamatu, a obzirom da je tuženik u svom odgovoru na tužbu istaknuo prigovor prijeboja sud je temeljem zahtjeva tuženika donio odluku o prigovoru prijeboja, obzirom da su ispunili zakonski uvjeti za odlučivanju o prigovoru prijeboja tuženika.
7. U očitovanju na odgovor na tužbu, u podnesu od dana 1. prosinca 2015. g. tužitelj je naveo da dio tražbine tuženika je nedavno namiren nakon otvaranja stečajnog postupka (neto plaća: 3.948,77 + porezi i doprinosi od 3.434,13 kn), a u podnesku od dana 15. studenog 2016.g. naveo da je u srpnju 2015.g. bila objavljena i provedena djelomična dioma u iznosu od 13.65452 %, slijedom čega je tuženiku trebao biti isplaćen iznos od 3.948,77 kn, te dostavio dokaz da je tužitelj pozvao tuženika na dostavu podatka o uplatnom računu tuženika, kako bi se mogla izvršiti isplata navedenog iznosa (list 80,81 spisa).
8. Presudom od dana 11. travnja 2017.g. djelomično je usvojen je tužbeni zahtjev tužitelja, kojim je nalažen tuženiku plattež iznosa od iznos od 158.524,40 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 31.12.2013.g. do isplate (toč I presude), odbijen tužbeni zahtjev tužitelja za iznos od plati iznos od 11.475,60 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 31. prosinca 2013.g. do isplate (toč II presude), te je donesena odluka o troškovima zastupanja (toč. III i toč. IV presude).
9. Drugostupanjskim rješenjem broj PŽ-6463/2018 od 15. srpnja 2020.g. ukinuta je citirana presuda, i predmet vraćen na ponovni postupak.
10. Iz obrazloženja drugostupanjske presude proizlazi da je tuženik je istaknuo prigovor radi prebijanja potraživanja, obzirom da je u u podnesku od dana od 16. veljače 2015.g. jasno istaknuo prigovor radi prebijanja do iznosa od 54.069,23 kn sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od dospijeća svake pojedine bruto plaće do isplate.
11. Predmet spora, kako je to tužitelj naveo u tužbi je isplata iznosa od 170.000,00 kn s ugovorenom kamatom od 4% koja teče od 2. srpnja 2011.g. do 2. srpnja 2013.g., a od 3. srpnja 2013.g. do isplate sa zakonskim zateznim kamatama, odnosno predmet tužbenog zahtjeva je povrat zajma temeljem Ugovora o zajmu od 2. srpnja 2011.g. (list 12-13 spisa) i Ugovora o zajmu od 2. srpnja 2011.g.(list 15,16 spisa) obzirom da Ugovor o zajmu od 2. srpnja 2012.g. po svom sadržaju predstavlja dodatak Ugovoru o zajmu od 2. srpnja 2011.g. u dijelu koji se odnosi na rok otplate, tako da je isti do 2. srpnja 2013.g. (list 15 spisa), time da je tužitelj je u tužbenom zahtjevu zahtijevao isplatu ugovorenih kamata do 2. srpnja 2013.g.,u skladu s oba ugovora, a od 3. srpnja 2013.g. isplatu zakonskih zateznih kamata, pri čemu treba uzeti u obzir da je nad tužiteljem otvoren stečajni postupak, prije ugovorenog dospijeća (2. srpnja 2013.g.) predmetne tužiteljeve tražbine, slijedom čega je sud upućne na odredbu članka 73.

SZ/96. Citiranom odredbom određeno je da Nedospjele tražbine dospijevaju otvaranjem stečajnoga postupka (st. 1), te da ako se na tražbine iz stavka 1. ovoga članka nije plaćala kamata, smatrat će se kao da se na njih plaćala zakonska kamata i tražbine će se smanjiti na iznos koji bi, po uračunavanju zakonskih kamata za vrijeme od otvaranja stečajnoga postupka do dospijeca, odgovarao punom iznosu tražbina (st. 2 citiranog članka).

12. Nadalje, iz obrazloženja drugostupanjske odluke proizlazi da je tuženikovo potraživanje prema tužitelju s osnove nepodmirenih plaća pravomoćno utvrđeno rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-621/2013 točkom 1. 32. od 2. listopada 2013.g. i da je tužitelj tvrdio da je dio tuženikove utvrđene tražbine podmiren (str. 79. spisa), time da tužitelj tijekom postupka nije dostavio dokaz o djelomičnom podmirenju tražbine tuženiku, u skladu s navedenom odlukom.
13. Isto tako, iz obrazloženja drugostupanjske odluke proizlazi da je tuženikovo potraživanje prema tužitelju s osnove nepodmirenih plaća pravomoćno utvrđeno rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-621/2013 točkom 1. 32. od 2. listopada 2013.g.
14. Među strankama u ovom postupku sporno je, u odnosu na tužbeni zahtjev, osnova tražbine, visina tražbine tužitelja, sporan je rok i visina stope zatezne kamate koju potražuje tužitelj.
15. Nadalje, sporno je da li je tužitelj djelomično podmirio tražbinu prema tuženiku u skladu s Rješenjem posl.br. St-621/13 od dana 02. listopada 2013.g. pod rednim brojem 32. (list 29-31 spisa) kojim je sud utvrdio tražbinu tuženika prema vjerovniku (i to kao vjerovnika prvog višeg isplatnog reda) u bruto iznosu od 54.069,23 kn, a neto iznosU 33.469,38 kn.
16. Isto tako, među strankama je sporna osnovanost prigovora prigovor radi prijeboja, li tuženik ima pravo istaknuti taj prigovor, odnosno da li postoji tražbina tuženika prema tužitelju u iznosu od 54.069,23 kn.
17. Na ročištu održanom dana 21. rujna 2020.g. punomoćnica tužitelja je navela da tužitelj potražuje iznos od 170.000,00 kn uvećano za kamatu 4% godišnje koje teku od 2. srpnja 2011.g. do 2. srpnja 2013.g., a nadalje sa kamatnom u visini eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećano za 8 postotnih poena, sve u roku od 8 dana pod prijetnjom ovrhe, time da je u podnesku od dana 20. listopada 2020.g. punomoćnica tužitelja navela da, uzimajući u obzir odredbu čl. 73. Stečajnog zakona iz 1996.g (dalje u tekstu SZ/96) kojom je propisano da nedospjele tražbine dospijevaju otvaranjem stečajnoga postupka, slijedom čega smatra da se ugovorna kamata imala plaćati do dana otvaranja stečajnog postupka, a od dana otvaranja stečajnog postupka, dakle od 12. lipnja 2013.g. pa do isplate imala se plaćati zakonska zatezna kamata na tužbom zahtjevani iznos, te navela da sud usvoji tužbeni zahtjev kojom se tuženiku nalaže isplata 170.000,00 kn uvećano za ugovornu kamatu od 4 % za razdoblje od 02. srpnja 2011.g do 12. lipnja 2013.g., a za razdoblje nakon 12. lipnja 2013.g. pa do isplate uvećan za zakonsku zateznu kamatu.
18. U odnosu na tražbinu tužitelja punomoćnica tužitelja je navela da nje tuženik kao stečajni vjerovnik prijavio svoju tražbinu sukladno čl 173. SZ/96, (list 43 spisa), kao i da

navedene prijave tražbine, naslovni Sud je Rješenjem posl.br. St-621/13 od dana 02. listopada 2013.g. pod rednim brojem 32. utvrdio tražbinu tuženika prema vjerovniku (i to kao vjerovnika prvog višeg isplatnog reda) u bruto iznosu od 54.069,23 kn, a neto iznosa 33.469,38 kn (stoje vidljivo iz tuženikove prijave tražbine), slijedom čega punomoćnica tužitelja smatra da je tražbina tuženika kao stečajnog vjerovnika utvrđena Rješenjem suda ima se smatrati kao presuđena stvar. Isto tako, punomoćnica tužitelja je navela da na tražbinu tuženika ne teku zakonske zatezne kamate, sve iz razloga što nakon otvaranja stečajnog postupka prestaju teći kamateina tražbinu, a tražbina po osnovi kamata koja je nastala nakon otvaranja stečajnog postupka predstavlja tražbinu nižeg isplatnog reda sukladno čl 72. st I.toč 1. SZ/96, te specificirala tužbeni zahtjev prema kojem je sud donio odluku.

19. Na ročištu održanom dan 2.ožujka 2014.g. donesena je odluka da će se izvesti dokaz saslušanjem stečajnog upravitelja Zdravka Mitaka iz Zagreba, Zelenjak 53, tuženika kao stranke, te svjedoka Vlatke Gvozden, na okolnost postojanja tražbine tuženika.
20. Na ročištu održanom dana 1. ožujka 2022.g. punomoćnica tužitelja je navela da tužitelj nema dokaznih prijedloga, odnosno punomoćnici stranaka su naveli da smatraju da su izvedeni svi predloženi dokazi te da se u ovom postupku ne radi o sporu o činjenicama nego o sporu o primjeni prava odnosno tumačenja zakonskih odredbi.
21. Obzirom da iz dostavljene dokumentacije proizlazi postojanje tražbine tužitelja koju tuženik nije osporio, postojanje tražbine tuženika koja je utvrđena u neto iznosu, a spor između stranaka je pravno pitanje o čemu su sukladno iskazivali punomoćnici stranaka, sud nije izveo predloženi dokaz saslušanjem stranaka i svjedoka na okolnost visine tužbenog zahtjeva, kao ni na okolnost visine tražbine tuženika koju je tuženik istaknuo u prigovoru radi prebijanja, obzirom da navedeni dokaz neprikladan dokaz na okolnost utvrđenja visine tužbenog zahtjeva, pa ga je sud utvrdio nevažnim za odluku sukladno čl. 300. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08 i 57/11).
22. Među strankama u ovom postupku sporno je da li postoji potraživanje tužitelja prema tuženiku, potraživanje tuženika prema tužitelju, da li su se ispunili uvjeti za prijeboj, te da li je prijeboj dopušten obzirom da je nad tužiteljem otvoren stečajni postupak.
23. Tijekom dokaznog postupka sud je izvršio uvid u dokumentaciju koju su stranke dostavile tijekom postupka, time da su punomoćnici stranaka suglasno naveli da je među strankama ne postoji prijepor o činjenicama, nego samo spor o primjeni prava.
24. Uvidom u spis, sud je utvrdio da tužitelj ima tražbinu prema tuženiku u iznosu od 170.000,00 kn, Ugovora o zajmu od 2. srpnja 2011.g. (list 12-13 spisa) i Ugovora o zajmu od 2. srpnja 2011.g.(list 15,16 spisa) obzirom da Ugovor o zajmu od 2. srpnja 2012.g. po svom sadržaju predstavlja dodatak Ugovoru o zajmu od 2. srpnja 2011.g. u dijelu koji se odnosi na rok otplate, prema kojem rok otplate dospijeva srpnja 2013.g. (list 15 spisa).
25. Obzirom da iz Rješenja broj 31-621/2013 od dana 12. lipnja 2013.g. proizlazi da je nad prednikom tužitelja otvoren stečajni postupak dana 12. lipnja 2013.g (list 4,5 spisa

-), odnosno prije ugovorenog dospijeca tražbine tužitelja dana 2. srpnja 2013.g. tražbina tužitelja je dospjela na dan otvaranja stečajnog postupka 12. lipnja 2013.g, time da tuženik tijekom postupka nije osporavao da su sklopljeni ugovori o zajmu, već je tijekom postupka isticao prigovor prijeboja tražbine tužitelja s tražbinom tuženika, te predložio da se izvrši prijeboj tužiteljevog i tuženikovog potraživanja od 54.069,23 kn, kao je to naveo u toč. III podneska, odnosno istaknuo prigovor radi prebijanja do iznosa od 54.069,23 kn, odnosno u bruto iznosu plaća tuženika prije otvaranja stečajnog postupka.
26. Nadalje, iz Izvatka o stanju i prometu po računu o dana 01. srpnja 2012.g. proizlazi da je na račun tuženika isplaćen iznos od 170.000,00 kn, dana 27.06.2011.g. (list 14 spisa) time da tuženik nije osporio činjenicu da je izvršena isplata u iznosu od 170.000,00 kn.
27. Uvidom u Nalaz i mišljenje vještaka (list 58, 59 spisa) sud je utvrdio da je vještak u svom Mišljenju naveo da postoji potraživanje tužitelja prema tuženiku u iznosu 170.000,00 kn, po osnovi sklopljenog Ugovora o zajmu od 02. srpnja 2011.g., a što proizlazi iz dokumentacije u spisu, odnosno ugovora i Izvatka o stanju i prometu po računu, (list 14 spisa), da je tužitelj je priznao potraživanje tuženika na ispitnom ročištu dana 02. listopada 2013.g. u iznosu 54.069,23 kn a koje se odnosi na neisplaćene plaće (bruto iznos), temeljem Prijave tuženika u stečajnom postupku (list 28 spisa), time da je mogućnost prebijanja tražbina tužitelja i tuženika pravno pitanje, obzirom da tuženik svoje potraživanje crpi iz odluke u stečajnom postupku, odnosno temeljem sudske odluke.
28. Sud nije prihvatio dio Mišljenja vještaka koji se odnosi na moguće potraživanje tužitelja na dan podnošenja tužbe je u iznosu 158.524,40 kn, obzirom da to nije bio zadatak vještaka određen rješenjem od dana 19. ožujka 2015.g. (list 53 spisa).
29. Sud je prihvatio Nalaz i mišljenje vještaka u dijelu u kojem je izrađen u skladu s rješenjem suda, obzirom da je stručan i temelji se na dostavljenoj dokumentaciji, time da stranke u ponovnom postupku nisu tražile da se pozove vještak radi usmenog očitovanja niti su predložile provođenje novog vještačenja na okolnost visine tražbine tužitelja i tražbine tuženika.
30. Sudionici u obveznom odnosu dužni su izvršiti svoju obvezu i odgovorni su za njezino ispunjenje, i to sukladno odredbi čl. 9. ZOO-a, te je tuženik kao sudionik obveznog odnosa, bio dužan ispuniti svoju obvezu savjesno u svemu kako ona glasi, slijedom čega je riješeno kao pod toč. I izreke.
31. Prigovorom radi prebijanja (compensatio per judicem) tuženik u parnici ostvaruje istu pravnu zaštitu kakvu bi ostvarivao podnošenjem tužbe, odnosno protutužbe. Takav stav potvrđuje odredba čl. 333. st. 3. ZPP-a kojom je propisano da se pravomoćnost presude proteže i na odluku o tražbini koju je tuženik istakao prigovorom radi prebijanja (odluka o postojanju ili nepostojanju toga potraživanja). Dakle, jednako kao što bi pravomoćnost sudske odluke o određenom tužbenom ili protutužbenom zahtjevu priječila ponovno odlučivanje o istom zahtjevu bilo da je ponovno istaknut u tužbi ili protutužbi, tako pravomoćnost odluke o tuženikovom protutužbenom zahtjevu prijeći ponovno odlučivanje o tom zahtjevu i onda kada je istaknut u formi prigovora radi prebijanja, time da prvostupanjski sud tijekom cijelog postupka po službenoj dužnosti pazi je li stvar pravomoćno presuđena i ako utvrdi da

je parnica među istim strankama pokrenuta o zahtjevu o kojemu je već pravomoćno odlučeno, odbacit će tužbu (čl. 333. st. 2. ZPP-a), time da svakako treba uzeti u obzir da tražbina tuženika nije utvrđena u nekom parničnom postupku, već u stečajnom postupku, rješenjem suda.

32. Uvidom u Rješenje broj 31-621/2013 od dana 12. lipnja 2013.g. sud je utvrdio da je nad prednikom tužitelja otvoren stečajni postupak, odnosno prije ugovorenog dospijeća tražbine tužitelja dana 2. srpnja 2013. g. Isto tako, iz Rješenja suda broj 31 St-621/13 od dana 2. listopada 2013.g. proizlazi da je tuženikova tražbina priznata u iznosu od 54.069,23 kn, u skladu s prijavom tražbine potpisane od strane tuženika i iznosu od 54.069,23 kn (list 28 spisa), slijedom čega proizlazi da je tuženikova tražbina prema tužitelju pravomoćno utvrđena dana 2. listopada 2013.g. prije podnošenja tužbe dana 30. prosinca 2013.g.
33. Pri tome treba napomenuti da je potraživanje tuženika utvrđeno u stečajnom postupku, u skladu s odredbama Stečajnog zakona, jer iz Rješenja broj 31 St-621/13 od dana 2. listopada 2013.g. proizlazi da je tuženikova tražbina priznata u iznosu od 54.069,23 kn, u skladu s prijavom tražbine potpisane od strane tuženika i u iznosu od 54.069,23 kn (list 28 spisa), slijedom čega proizlazi da je tuženikova tražbina prema tužitelju u stečajnom postupku pravomoćno utvrđena dana 2. listopada 2013.g., prije podnošenja tužbe dana 30. prosinca 2013.g. u bruto iznosu, a što proizlazi iz Prijave tražbine u stečajnom postupku, iz koje je vidljivo da je NETO 33.469,38 kn, a tražbina ukupno 54.069,23 kn (list 21 spisa), odnosno neto tražbina uvećana za poreze i doprinose, slijedom čega sud smatra da tuženik može istaknuti prigovor radi prebijanja samo u neto iznosu.
34. U podnesku od dana 1. prosinca 2015.g. tužitelj je naveo da je tuženiku djelomično namirena tražbina u iznosu od 3.948,77 kn, i to dio tražbine koja se odnosi na neto tražbinu tuženika, te je taj navod ponovio u podnesku od dana 15. studenog 2016.g. te dostavio kopiju dopisa kojim poziva tuženika na dostavu računa za uplatu navedenog iznosa. (list 81 spisa, list 152,153 spisa) time da tijekom ponovnog postupka nije dostavio dokaz da je izvršio navedenu uplatu, odnosno da je tražbina tuženika umanjena za navedeni iznos, slijedom čega je odlučeno kao pod toč. II izreke.
35. U odnosu na razliku iznosa navedenog u prigovoru tuženika radi prebijanja, navodi se da je tuženik kao stečajni vjerovnik prijavio svoju tražbinu sukladno čl. 173. SZ/96, što je vidljivo iz Prijave tražbine zaposlenika u stečajnom postupku za 2012/2013 godinu, da je stečajni upravitelj sastaviti popis svih tražbina radnika i prijašnjih radnika koje su dospjele do otvaranja stečajnog postupka, i to u bruto i neto iznosu, da je utvrđena tražbina tuženika prema vjerovniku (i to kao vjerovnika prvog višeg isplatnog reda) u bruto iznosu od 54.069,23 kn, a neto iznosa 33.469,38 kn, odnosno razlika između neto i bruto iznosa je 20.599,85 kn, a za koji iznos je tuženik neosnovano istaknuo prigovor radi prebijanja, slijedom čega je odlučeno kao pod toč. II i toč. III izreke.
36. U odnosu na prigovor tuženika treba navesti da se stranka u postupku može se koristiti prigovorom radi prijeboja što podrazumjeva da oba potraživanja još uvijek postoje i da prije isticanja ovog prigovora nije obavljen građanskopravni prijeboj, nakon čega tuženik prigovorom radi prijeboja zahtjeva da sud konstitutivnom odlukom izvrši prijeboj, time da bi sud odlukom izvršio prijeboj moraju biti ispunjene pretpostavke za prijeboj, uzajamnost, istovrsnost, dospelost, utuživost, a koje pretpostavke u ovom

postupku postoje, te je odlučeno kao pod toč IV, odnosno sud smatra da su ispunjene pretpostavke za prebijanje tražbina tužitelja i tuženika.

37. Nadalje, obzirom da je tražbina tužitelja veća nego tražbina tuženika, iznos od 177.000,00 kn, kolika je tražbina tužitelja dospjela u trenutku otvaranja stečajnog postupka, u skladu s odredbom čl. 73 SZ-a, prebijena je sa tražbinom tuženika u visini od 33.469,38 kn, a koliko je iznosila tražbina tuženika, također dospjela u trenutku otvaranja stečajnog postupka, time da je prebijanje izvršeno na dan otvaranja stečajnog postupka dana 12. lipnja 2013.g. preostao iznos od 143.530,62 kn, slijedom čega je tuženik obvezan na plaćanje iznosa od 143.530,62 uvećan za zakonsku zateznu kamatu koja se određuje za razdoblje od dana 13. lipnja 2013.g do 31.srpnja 2015.g. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za 5 (pet) postotnih poena, te od dana 01. kolovoza 2015.g pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja ktedita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 (tri) postotna poena, slijedom čega je odlučeno kao pod toč V izreke.
38. O troškovima parničnog postupka odlučeno je temeljem odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a, te se parnični trošak odnosi se na trošak zastupanja po Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 142/12, 103/14 i 144/14), budući da je tužitelja zastupao odvjetnik, slijedom čega je tužitelju priznat trošak zastupanja za sastav tužbe 30. prosinca 2013.g 2.500,00 kn, sastava podneska od dana 15. srpnja 2014.g, kojim se tužitelj očitovao na navode odgovora na tužbu 2.500,00 kn, trošak pristupa na ročište 02. ožujka 2014.g. 2.500,00 kn, trošak pristupa na ročište od 24. studenog 2015.g 1.250,00 kn (50 %, Tbr 9. toč. 2), sastav podneska od 01. prosinca 2015.g kojim se tužitelj očitovao na navode Nalaza i mišljenja vještaka 2.500,00 kn, trošak pristupa na ročište dana 14. ožujka 2017.g 2.500,00 kn, trošak pristupa na ročište za objavu presude 11. travnja 2017.g 500,00 kn, trošak pristupa na ročište dana 21. rujna 2020.g 2.500,00 kn, trošak pristupa na ročište dana 1. prosinca 2020.g. 500,00 kn (Tbr. 9 toč. 5.), trošak pristupa na ročište dana 25. svibnja 2021.g 2.500,00 kn, trošak sastava podneska od 28. lipnja 2021.g. 2.500,00 kn, trošak pristupa na ročište dana 01. ožujka 2022.g. 1.250,00 kn (50 %, Tbr 9. toč. 2.), ukupno 23.500,00 kn, uvećano za pripadajući PDV 25%, odnosno 5.875,00 kn, ukupno 29.375,00 kn, uvećano za troškove vještačenja 4.200,00 kn, te trošak sudskih pristojbi 5.200,00 kn (pristojba na tužbu 2.150,00 kn, pristojba na presudu 2.150,00 kn, te pristojba za žalbu 900,00 kn), sveukupno 38.775,00 kn.
39. Tužitelj je u ovom postupku uspio sa iznosom od 143.530,62 kn, a što je 85% utuženog iznosa, a tuženik sa 15%, slijedom čega je tužitelju priznat trošak zastupanja u omjeru od 70 % troška, odnosno iznos od 27.142,50 kn, slijedom čega je odlučeno kao pod toč. VI izreke.
40. Odbija se tužitelj sa zahtjevom za naknadu troškova postupka za sastav podneska od dana 09. rujna 2014.g. 500,00 kn, trošak sastava podneska od 24. listopada 2014.g 500,00 kn, iz razloga što sud smatra da nisu bili neophodni za vođenje postupka, trošak pristupa na ročište od 24. studenog 2015.g. 1.250,00 (50 %, Tbr 9. toč. 2), trošak sastava podneska od 11. siječnja 2016.g u kojem je tužitelj samo ponovio svoje navode iznesene tijekom postupka, slijedom čega sud smatra da nije bio neophodan

za vođenje postupka 2.500,00 kn, trošak sastava podneska od dana 04. veljače 2016.g u kojem je tužitelj samo ponovio navode istaknute tijekom postupka 2.500,00 kn, trošak sastava podneska od dana 15. studenog 2016.g u kojem je tužitelj naveo da je djelomično podmirio tražbinu tuženika, a koju tvrdnju nije tijekom postupka dokazao 2.500,00 kn, trošak sastava žalbe od 20. travnja 2017.g obzirom da je prvostupanjska odluka ukinuta po žalbi tuženika a ne tužitelja 3.125,00 kn, trošak sastava podneska od dana 21. travnja 2017.g kojim je tužitelj dostavio dokaz o plaćenju pristojbu na presudu 500,00 kn, trošak sastava podneska od dana 05. svibnja 2017.g kojim je tužitelj dostavio dokaz o plaćenju pristojbi na žalbu 500,00 kn, obzirom da sud smatra da nisu bili neophodni za vođenje postupka trošak sastava podneska od dana 18. lipnja 2018.g obzirom da nije bio neophodan za vođenje postupka 2.500,00 kn, sastav podneska od 12. veljače 2020.g obzirom da se u spisu ne nalazi podnesak od toga dana 2.500,00 kn, trošak sastava podneska od dana 20. listopada 2020.g kojim je tužitelj samo nadopunio navode iznesene na ročištu održanom dana 21. rujna 2020.g., a koje je tužitelj mogao i morao iznijeti na ročištu, te sud smatra da podnesak nije bio neophodan za vođenje postupka 2.500,00 kn, trošak pristupa na ročište dana 01. prosinca 2020.g. 2.000,00 kn (Tbr. 9 toč. 5), trošak sastava podneska od 15. travnja 2021.g. 250,00 kn, trošak pristupa na ročište dana 01. ožujka 2022.g. 1.250,00 kn (50 %, Tbr 9. toč. 2), ukupno 24.875,00 kn, uvećano za pripadajući PDV 25%, odnosno 6.218,75 kn, ukupno 31.093,75 kn.

41. Obzirom da je tužitelj uspio u sporu u iznosu od 143.530,62 kn, a što je 85% utuženog iznosa, a tuženik sa 15%, tužitelju priznat trošak zastupanja u omjeru od 70 % traženog troška, tužitelju je priznat trošak u iznosu od 27.142,50 kn, a odbijen je sa zahtjevom u iznosu od 11.632,50 kn (iznos troškova 38.775,00 kn umanjeno za priznati iznos od 27.142,50 kn), odnosno tužitelj je odbijen sa zahtjevom za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 42.726,25 kn (31.093,75 kn + 11.632,50 kn) slijedom čega je odlučeno kao pod toč. VII izreke.

U Zagrebu, 5. travnja 2022.g.

SUDAC:
Hrvoje Lukšić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može uložiti žalbu Visokom trgovačkom sudu RH u roku od 8 dana od primitka ove presude, a žalba se ulaže putem ovog Suda u 3 primjerka.

Dna

1. Tužitelju po punomoćniku
2. tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **eb309-02471**

Kontrolni broj: **08f3a-a57a8-d7534**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=HRVOJE LUKŠIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.